

GASTEREN TEUN ALFRED MICHEL ROY SEBAS & HANS PRESENTEREN

DONDERDAG
09
JUNI 2016

POOLBODE NO.2

VANUIT HET POOLCENTRUM RIDDERSTRAAT 29 NIJMEGEN / WWW.POOLBODE.NL

EEN WARM WELKOM

BIENVENUE

barbecue. Boerengolf met collega's. Maar langzaam groeide het besef dat voorspellen bij een toernooi een stuk eenvoudiger is zónder Oranje. Massaal renden jullie naar de website. De postkamer van de Poolbode draaide overuren en nadat de laatste envelop was geopend, telden wij meer dan 200 deelnemers! Met een flink aantal *usual suspects*, zoals de Fransen zeggen, maar ook met een boel splinternieuwe deelnemers. Sterker nog, debutant **Walter van den Berg** had zijn topscorers nog niet ingevuld of we ontvingen al een mooie column van zijn hand. Het leuk-

ste van nieuwe deelnemers is trouwens dat ze denken dat ze kunnen winnen. **Daan ten Haaf** is er zelfs zeker van. Die slaapt al maanden met een stapel VI's onder zijn kussen. Hebben we allemaal ooit gedaan. Is niet erg. Maar hoe zit het met de coryfeeën? Die waren slecht te bereiken zeg! Waar was **Louis van Zetten**? King Louie lag door een verrekijker op een Spaanse berg naar vogels te kijken. **Bokkie Opwas**? **Iwan van Duren**? **Jos Bergman**? **Theo Heldens**? **Han Geurts**? Al zo lang meedoen en dan ineens afhaken zeker? Mooi niet! We zijn ze zelf gaan halen! Poolbode Michel heeft maandagochtend vroeg de eerste vlucht naar Malaga genomen om Louis persoonlijk van

even eerlijk: zonder ons had je niet geweten dat er nu een EK zou zijn. Normaal gesproken likten wij, Nederlanders, rond deze tijd al onze twintigste spaarkaart vol voor korting op geinige Oranje-spullen. T-shirts die iets kunnen, dingen die op de auto blijven plakken, noem maar op. Maar dit jaar is het allemaal heel erg DDR in de winkels: er valt niets te halen. Even hadden we er een hard hoofd in. Zouden jullie, lieve deelnemers, je wel melden dit jaar? Zaten jullie wel te wachten op de Poolbode? Aanvankelijk niet. 'We slaan een keertje over,' hoorden we mompelen. Alsof het een verjaardag betrof. Met cake en advocaat. De jaarlijkse buurt-

wordt het ook gewoon mooi hoor. Toch, **Art Beuting**? Alles ligt nog open. Iedereen kan winnen. Wij hopen voorzichtig dat die eer niet aan **Stuurman Stinkie en Kapitein Onderbroekenbaard** toekomt, want dat past natuurlijk nooit op de Ubu-trofee. Maar eerst: voorspellen! (nog niet gedaan: schiet een beetje op) Wales - Slowakije bijvoorbeeld. En Tsjechië tegen Kroatië. Alle potjes van de Noord-Ieren. Zesendertig wedstrijden en dan ook nog drie topschutters. Of zoals de Polen het zouden zeggen: 'Veel stucses'!

*Roy, Sebas, Michel
Alfred, Teun & Hans*

Theo Uijen

Wies Huismans

De vrienden van Sandro Calabro

Timothy Bland

Der Kiezkicker

Willem Sjoerd van Vliet

Jack van der Weide

Wil Kersemakers

Cees H.

Frenzzz

JEUX SANS FRONTIÈRES

Zonder wedstrijden geen EK. Zo eenvoudig is het. Dat weten jullie ook wel. Maar wat als je verder helemaal niks over die wedstrijden weet? En dat je wel voorspeld hebt, maar eigenlijk voor de zekerheid overal maar 2-1, 1-1 of 0-1 hebt ingevuld? Puur uit overlevingsdrift? Dan heb je vast behoefte aan wat diepgaande informatie om je door het toernooi te leiden. Lees dan snel verder.

Of stel dat je alles eigenlijk al weet, dat je nu al bovenaan staat en jezelf rijk rekent (200 deelnemers... yes!). Lees ook dan snel door, want wij weten altijd nog net iets meer. En dat delen we graag met jullie allemaal. On y va!

VRIJDAG 10 JUNI, 21:00, SAINT-DENIS

FRANKRIJK - ROEMENIË

GROEP
A

Arme Roemenen. Krijgen ze eindelijk eens de kans om zichzelf te bewijzen onder het toezicht van heel Europa, moeten ze meteen tegen Frankrijk. Tegen Albanië hadden ze er nog een beetje in kunnen komen, maar nu moeten ze direct aan de bak. Nu zijn Roemenen het wel gewend om hard te werken - die meloenen langs de kant van de weg verkopen zichzelf immers niet - dus dat moet geen probleem zijn. Misschien is het zelfs juist die bewijsdrang waardoor dit nog weleens een spannende wedstrijd kan worden. In de poulefase wonnen ze alles. Ze weten dus dat ze een kans maken om die hanen een kopje kleiner te krijgen. En laat dat nou toevallig ook één van culinaire hoogpunten zijn in de Roemeense keuken. Ach, die Roemenen dromen er al zo lang van om de Fransen te verslaan. En daarna lekker luisteren naar dat gevloek vanuit de Franse kleedkamer. Zo van: 'Merde, Roumains!!!' en 'Où est mon iPhone?!'. En van dromen komen mooie dingen. Let maar op.

ZATERDAG 11 JUNI, 15:00, LENS

ALBANIË - ZWITSERLAND

GROEP
A

De spelers van Albanië, Malta, Nederland en Andorra verzamelen zich in een kring in de kleedkamer. Ze hijgen een beetje. Stevige warming-up gehad. Of zijn het de zenuwen? Vincent Janssen kijkt schichtig om zich heen en drukt zijn snor nog even stevig aan. Als iemand het nu ontdekt? Dat ze met vier landen zijn? Ach nee... De pers heeft wel andere dingen aan het hoofd. Op zoek naar ruzie in het Franse kamp. Of naar diesel. Geen journalist te zien. Even luisteren nu naar de man die in het midden van de cirkel staat. Het is die mysterieuze trainer-coach, hoe heet hij ook alweer... De Kok of zo, of De Haan. Werkt al jaren in het buitenland. Janssen verstaat niet alles wat hij zegt. Hoeft ook niet. Hij voelt hoe ongekende krachten in zijn lichaam stromen, terwijl hij de nasale, bijna betoverende stem laat binnenkomen. In zijn hoofd, in zijn ziel, in zijn lijf. Flarden van zinnen, gesproken in een brokkelig mengsel van talen. 'Uno pour tous, allen pour one! Hup hup mijn cockerelletjes! Hup! Alors, inpakken die Schweitzers!' Er gaat gejuich op in de groep. 'Ja, ja!' hoort Janssen zichzelf brullen. En dan, zich snel herstellend, in het Albanese: 'Po! Po!' Hennie de Haan: Niet matchfixen, maar teamfixen! Een nog vrij nieuwe strategie.

Neem de selectie van een zwak voetballand dat zich heeft gekwalificeerd, Albanië, of Andorra. Vul de selectie aan met sterke spelers van zwakke landen die zich niet hebben gekwalificeerd, zoals Malta of Nederland! Zo ontstaat een team met sterke spelers uit zwakke landen: een sterk team dat zal winnen!

ZATERDAG 11 JUNI, 18:00, BORDEAUX

WALES - SLOWAKIJE

GROEP
B

De duivel mag dan al een tijdje z'n gezicht niet hebben laten zien in Wales, de bondscoach van Slowakije wist niet wat hij er zag. En dan hebben we het niet over alle prachtige vrouwen die er zijn pad kruisten - Wales is er beroemd om, dus dat had Ján Kozák wel verwacht. In eigen land is zijn bijnaam niet voor niets Ján Kozák - de herinneringen aan vrouwen van oud-ploeggenoten doen (onder andere) zijn lippen nog altijd licht krullen. Nee, het was vooral het niveau van het nationale team. Dat werkte in de oefenwedstrijd tegen Noord-Ierland behoorlijk op z'n lachspieren. Had dit land zich echt geplaatst voor het EK? Onmogelijk. Bij wie zaten ze in hemelsnaam in de kwalificatiepoule? Andorra, België, Israël, Cyprus, Bosnië en Herzegovina. Natuurlijk! Andorra had zich vrij eenvoudig gekwalificeerd, net als België. Tot zover geen verrassingen. Van Bosnië, Cyprus en Israël zou je twee keer eenvoudig moeten winnen. Dus bleef alleen Herzegovina over als concurrent. Dat kon alle kanten op. De gelukkigste had vast gewonnen. In elk geval: tegen Noord-Ierland stond er geen fatsoenlijke speler op veld, dat zag een beetje trainer zo. Een ideale ploeg om een EK tegen te beginnen...

ZATERDAG 11 JUNI, 21:00, MARSEILLE

ENGELAND - RUSLAND

GROEP
B

De Britten en de Russen stonden nog niet vaak tegenover elkaar. In 2007 twee keer tijdens de kwalificatie voor het EK 2008. Maar ook van 1853 tot en met 1856. Engeland won, met hulp van Frankrijk en een handjevol Sardijnen, een handgemeen op de Krim. Dat was in de tijd dat landjepik nog echt een issue was in die regio. Uiteindelijk trok Rusland zich terug, bleef Turkije in Ottomaanse verwarring achter en likte Florence Nightingale de geallieerde wonden. De Britten konden zich weer even ferm op de borst slaan. Maar het is nu 2016 en Rusland heeft Fyodor Smolov. Hij werd zes jaar geleden bij Feyenoord bekend door twee goals tegen Voorschoten '97 en speelt tegenwoordig zijn wedstrijden bij

FK Krasnodar, op een steenworp afstand van de Krim. Het is nog te vroeg om van een Brexit te spreken, maar wij vermoeden dat de Russen wel klaar zijn voor een potje moderne oorlogvoering.

ZONDAG 12 JUNI, 15:00, PARIJS

TURKIJE - KROATIË

GROEP
D

In dit toernooi wemelt het van de underdogs. Dat geldt ook voor Kroatië. Het EK staat op het punt om los te barsten en nu al zijn alle ogen gericht op de theedoeken. In de uitwaaiwedstrijd wonnen ze met 10-0 van San Marino. Oké, San Marino, maar het had ook 2-0 kunnen worden. Zo iets doet wat met je zelfvertrouwen. Vooral als het team bestaat uit elf jonge honden die denken alles aan te kunnen. Nee, dan Turkije.

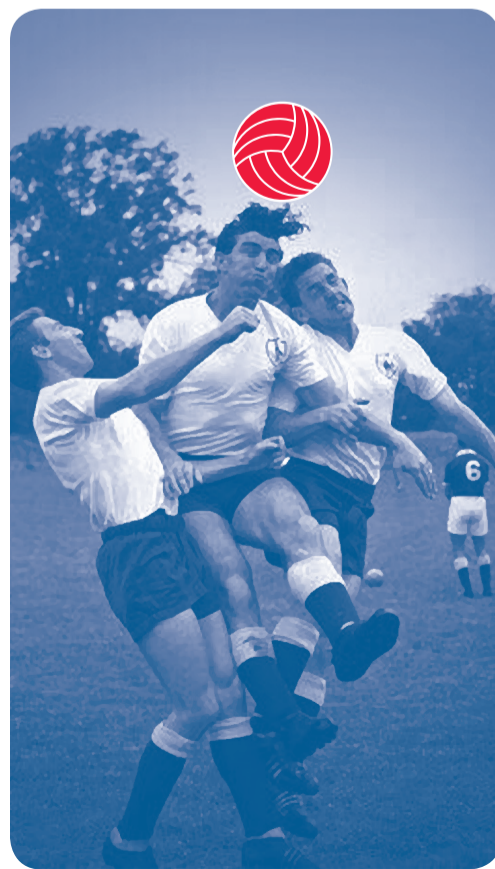
In de Nederlandse competitie wordt altijd een beetje lacherig gedaan over Turkije. Als je als Nederlandse voetballer allang over de top van je kunnen bent, maar je hebt eigenlijk nog geen zin om te stoppen, dan is er altijd nog Turkije. Grote clubs kopen onze hoogbejaarde spelers in voor bedragen die je niet eens normaal kunt uitspreken. Pi-Air van Hooijdonck strompelde ernaartoe. De broertjes De Boer betrokken er samen een serviceflat. Wesley Sneijder heeft er op recordleeftijd (30) nog een compleet elftal verwekt (om ze vervolgens namen te geven die óók niet normaal uit te spreken zijn). Wat heeft Turkije eigenlijk te bieden zonder ons? Is er op het hele EK geen Nederlander te bekennen om ze moed in te spreken? Jawel! Want Recep-Erdogan Fatih Terim zou de bondscoach niet zijn als hij hiervoor geen oplossing had. Daarom heeft hij een Zaandammer meegenomen: Ogozhan Özyakup, die bij Besiktas speelt. Stokoud waarschijnlijk? Geen idee.

ZONDAG 12 JUNI, 18:00, NICE

POLEN - NOORD-IERLAND

GROEP
C

Arek Milik gooit nijdig zijn smartphone op tafel. Die berichtjes van zijn zogenaamde Ajax-vrienden komen hem de neus uit. 'Heel veel stucsces tegen Noord-Ierland!' appt Davy Klaassen. Leuk hoor. Het hele seizoen zeiken ze hem al af met hun Polen-grappen. Bij een vrije trap tegen: 'Kom Arek, muurtje maken, muurtje maken!' Als hij een bal erin schiet: 'Gaat al stucen beter, Arek!' Hij is het echt helemaal zat. In een opwelling pakt hij zijn smartphone weer en appt Davy Klaassen terug. 'Tegen wie moeten jullie de eerste wedstrijd, boldy?' Zo. Dat zal hem leren. Maar nu weer met de gedachten bij de wedstrijd. Noord-Ierland. Die hebben zich nog minder vaak gekwalificeerd voor een EK dan Polen zelf! Dat wordt vast een eitje. En dat komt goed uit, want Lewandowski en hij hebben vanavond nog een klusje, ergens in een buitenwijk van Nice. Plafonnetje. Waar was het ook weer precies...? Even googelen... O wacht, geen tijd meer, getoeter buiten. Ze moeten naar het stadion, de busjes zijn er!

JEUX SANS FRONTIÈRES

ZONDAG 12 JUNI, 21:00, LILLE
DUITSLAND - OEKRAÏNE

GROEP
C

Fluitend gaan ze de grens over, die Duitsers. Om het Franse land binnen te trekken. Dat deden ze natuurlijk vaker, en nooit liep het goed af. Maar nu? 'Wir marschieren weiter', klinkt het al voorzichtig. En geef ze eens ongelijk. Hongarije werd afgelopen zaterdag met 3-0 terug de poesta op gejaagd, de bondscoach heeft 'geen favoriete basiself' en, ja eerlijk, ze zijn gewoon goed. Is dat een garantie voor een frisse start van het toernooi? Welnee. De eerste helft is nu al ontiegelijk vervelend en tegen de 18e minuut staat Oekraïne ietwat gelukkig met 1-0 voor. Let maar op. En dan? Frommelgoaltje vlak voor rust, een intikkertje van Müller in de 63e minuut en met een beetje geluk valt ook nog de 3-1. 'Alles klar!' Vergeet ook niet dat die Oekraïners er niks van kunnen. Die speelden afgelopen weekeinde gelijk tegen de Noord-Ieren en die speelden weer gelijk tegen Wales. En sinds we weten hoe de Slowaakse coach over dát team denkt, 'geht' de uitslag volkomen 'in Ordnung'. Nog een paar wedstrijden: 'Wir marschieren weiter...'

MAANDAG 13 JUNI, 15:00, TOULOUSE
SPANJE - TSJECHIË

GROEP
D

Na de 0-1 thuisnederlaag tegen Georgië is Spanje er helemaal klaar voor. Net als Tsjechië, dat van de Zuid-Koreanen verloor. Uitzwaaien doe je met finesse. Dat klinkt wellicht als het credo van een deodorant, maar dan wel zonder enige odeur van eigendunk. Na het uitzwaaien moet alle hoop onder een laag natte confetti liggen. Supporters moeten stil zijn en terneergeslagen de vlag van hun favoriet om zich heen vouwen. Verbijstering op het gezicht, onmacht in de ogen. Een kleine traan rolt over de schmink, een laatste ademstoot verdwijnt krachteloos in een toeter. Het positivisme gaat zo, a-je-to, met het programmaboekje in de prullenbak. Pas dan, als het vertrouwen dieper is weggeakt dan het totale Nederlandse voetbal, kun je groeien in het toernooi. Maar laten we rustig beginnen. Nul nul. Misschien een balletje op de paal of een duidelijke buitenspelgoal. Maar laten we er niet te veel van verwachten.

MAANDAG 13 JUNI, 18:00, SAINT-DENIS
IERLAND - ZWEDEN

GROEP
E

Saint-Denis. Een ingeslapen voorstadje van Parijs, het Beverwijk van Frankrijk. Geen zak te beleven. Nooit. Maar dit jaar geeft Saint-Denis het startschot voor het EK. Feest! De hotels zijn afgeladen, de straten versierd en toeristen gaan en masse op de foto met winkelende middenvelders. Op 13 juni houden de inwoners rekening met een extra bont gezelschap: de Ieren. Die schijnen het te kunnen: feesten. Met laat naar bed gaan en *Whiskey In The Jar* enzo. Dat is even schakelen pour les locals. Maar ze weten: hier valt aan te verdienen. Speciaal voor de gelegenheid heeft de familie Ryan de lokale Carrefour-uitbater zo ver gekregen zijn parkeerplaats beschikbaar te stellen voor zes vliegtuigen. Eenmaal uitgestapt volgt een rondje inchecken op de versafdeling. En via gang 19, de route chips-dranksigaretten-paracetamol, komen de supporters - al aardig in de olie en vele euro's lichter - uit bij een lange stoet taxi's. In Saint-Denis wordt niets aan het toeval overgelaten. Net zo min als op het veld. Bij de Ieren heeft de euforie na plaatsing allang plaatsgemaakt voor serieuze voorbereiding. Ze weten nu alles over Zweden. Zo hebben ze geleerd dat Zlatan Ibrahimovic uit Zweden komt. Slik! Dit zou weleens lastig kunnen worden! Maar ze zijn er nu toch, dus zit er niets anders op dan er het beste van te maken. En anders is er op de weg terug altijd nog gang 19.

MAANDAG 13 JUNI, 21:00, LYON
BELGIË - ITALIË

GROEP
E

Kompany doet niet mee bij de Belgen. Dat is een tegenvaller. Want altijd gezellig, een beetje Kompany. Maar mensen, wat een selectie! De beste middenvelder van Europa (nou ja, in elk geval de schattigste), de beste keeper (nou ja, in elk geval de langste), een aanvaller die scoorde in de Champions League-finale, een linkerspits die precies op het goede moment zijn wonderslofften heeft gevonden... En dan nog - ja, je kunt het zelf ook wel vinden, maar we kunnen nu even niet stoppen: Witsel, Fellaini, Vertonghen, Vermaelen, Bentke, Dembélé, Mertens. En maar liefst twee Lukaku's! Weet je wel hoe groot één Lukaku is? Je zult maar Italiaan zijn en geselecteerd. Je kent al die Belgen, maar van de helft van je medespelers heb je nog nooit gehoord. En de andere helft is Buffon. Die liet er in de vorige finale al vier door. Dan kruip je toch het liefst zo snel mogelijk terug naar de monding van de Po.

DINSDAG 14 JUNI, 18:00, BORDEAUX
OOSTENRIJK - HONGARIJE

GROEP
F

Gavrilo Princip. De 23-jarige rijzende ster in het internationale arbiterskorps is de jongste scheidsrechter ooit op een internationaal toernooi. Als zoon van een postbode, de vierde in een reeks van negen kinderen, floot het Bosnische talent op 12-jarige leeftijd zijn eerste wedstrijd. Zijn natuurlijke wijze van fluiten werd al snel opgemerkt door de nationale arbitersopleiding 'Het Zwarte Pak'. Op z'n zestiende bracht hij een wedstrijd tussen rivaliserende bergdorpen in de nationale derde klasse tot een goed einde en bij het

begin van het nieuwe seizoen promoveerde hij naar het hoogste amateurniveau. Twee jaar later floot hij z'n eerste wedstrijd in de Premier Liga: NK Travnik-FK Sloboda Tuzla. Toetreding tot het selecte gezelschap van internationale scheidsrechters was slechts een kwestie van tijd, al was er hier en daar ook weerstand. Tankosić, voorzitter van de scheidsrechterscommissie, beet Princip tijdens zijn nominatie toe: 'Je bent te klein en te zwak! Ga naar huis!' Zonder succes, want Gavrilo floot afgelopen seizoen z'n eerste wedstrijden in Europa en Champions League. En dan nu het EK. Thuis in Sarajevo hoort Gavrilo op 6 juni, omringd door zijn familie, het grote nieuws: Oostenrijk-Hongarije. Beter gezegd: Cisleithanië tegen Transleithanië. Onze inschatting: in de spelerstunel al drie rode kaarten. Als daar maar geen oorlog van komt.

DINSDAG 14 JUNI, 21:00, SAINT-ÉTIENNE
PORTUGAL - IJSLAND

GROEP
F

Lars Lagerbäck gaat op twintig meter van het doel door zijn knieën. Hij is het meanderende bloedspoor vanaf de middencirkel gevolgd en draait nu een wattenstaafje in het gapende gat dat eens een neus was. Hij frons z'n wenkbrauwen en kijkt omhoog naar Heimier Hallgrímsson: 'Het bloed is nog warm. De dader moet in de buurt zijn.' Hij staat op en zet een stap. 'Jävla!' Zijn nieuwe instapper is omgeven door een stevig, wit schuim. Lagerbäck zucht. Op een meter of negen blaast een man driftig op een fluitje. Hij duwt wat mensen van zich af. 'Die weet er vast meer van,' mompelt Lagerbäck en wenkt Hallgrímsson. Op het moment dat hij hem op de schouder wil tikken, bukt de man zich en spuit een witte lijn van schuim voor de voeten van vijf mogelijke daders, die hij naast elkaar heeft opgesteld. Lagerbäck sopt met zijn rechtersvoet en mompelt wat voor zich uit. Hij kijkt naar het rijtje mannen. Ze kauwen gom en kijken voor zich uit. De middelste trekt zijn aandacht. Lang en kaal. Zijn blik lijkt gericht op het oneindige, en dan nog iets verder. Om zijn holle ogen is het zwart. Bloed druppelt van de elleboog op het rood van zijn broek. Plots kijkt hij Lagerbäck aan, lacht en blaast een grote bel met zijn kauwgom. Lagerbäck frunnikt aan zijn das, keert zich om en probeert stampvoetend naar zijn stoel te benen, wat niet soepel gaat met die soppende rechtersvoet. Pats! Lagerbäck draait zich geschrokken om. De kauwgombel is geklapt en de Portugees krabt lachend de gom van zijn wangen. Lagerbäck kijkt naar zijn bank. Zes rillende mannen kruipen tegen elkaar aan. De zevende knippert met zijn ogen, schudt zijn hoofd en lacht. Lagerbäck schopt zijn schoenen uit en gaat zitten. 'Eiður, warmlopen!'

HET MEISJE EN HET EK

België

Nu Nederland niet meedoet is het makkelijk om voor België te zijn. Maar ik móet wel. Ik kan niet anders.

Tijdens het WK in 1998 keek ik twee wedstrijden van het Nederlands elftal in Leuven. Ik woonde er net en zou er een halfjaar blijven, maar op dat moment was ik nog nieuw in de stad. Het zomerde, ik had nog geen huisgenoten - Vlaamse studenten wonen maar tien maanden per jaar op kamers -, ik kende nog niemand en ik had geen televisie. In mijn wandelingetje door het piepkleine centrum keek ik goed om me heen, op zoek naar een café waar ik een Bier zou kunnen drinken en voetbal zou kunnen kijken.

Het perfecte café vond ik in eerste instantie niet. Voor de wedstrijd Nederland-Argentinië zat ik anoniem in een café op een plein. Een langwerpige ruimte. Grand, maar zonder grandeur. Geen plek voor voetbal. Ik moest mijn hoofd iets te veel in mijn nek leggen om een van de tv's goed te kunnen zien. Maar wat ik erger vond, was dat er niemand was om na negentig minuten de overwinning mee te vieren. Misschien is een gedeelde herinnering altijd sterker.

Een paar dagen later zocht ik een naar een betere plek. Die vond ik. Niet alleen kon ik me comfortabel aan de bar van een echt café nestelen - daar waar mensen alleen veel meer op hun plek zijn - ook zat ik recht voor een groot beeldscherm. Ik had zwarte kleren aan, maar je kon me herkennen aan een oranje sjaaltje om mijn nek. Zo hoefde ik niets te zeggen, maar was alles duidelijk.

Ook voor de Brazilianen die tijdens het volkslied luidruchtig binnenkwamen en aan een tafeltje al even luidruchtig de wedstrijd volgden. Tot de 87e minuut natuurlijk, toen Kluyvert de bal binnentikte en voor verlenging zorgde. Hard juichen durfde ik niet. De barman en ik slaakten tegelijk een kreetje. En pas toen wist ik dat ik een medestander had.

Strafschoppen.

Toen de Brazilianen, inmiddels niet meer luidruchtig, maar woest dansend en schreeuwend naar buiten gingen om de overwinning te vieren, hoefde de barman niets te zeggen. Hij zette twee biertjes op de bar. Een voor mij en een voor hem.

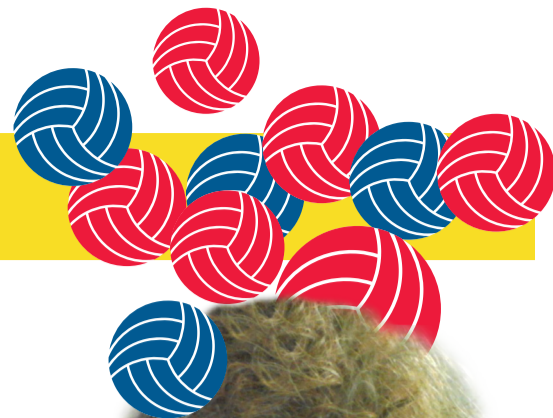
Pas nu kan ik echt iets voor hem terugdoen.

JNNK

POOLBODE #2

RUBRIC-À-BRAC

STOPPERS EN KETZERS

Natuurlijk zit de @poolbode2016 op Twitter. Maar vóór Twitter zaten wel ook al op Twitter. Alleen heetten tweets toen nog gewoon Stoppers en Ketzers. Goede grappen, mooie woordspelingen, scherpe observaties, blunders van deelnemers... We houden ze graag exclusief voor jullie deelnemers, en daarom vind je ze bovenaan op onze pagina nadat je hebt ingelogd. Gelukkig hoeven we de Stoppers en Ketzers niet allemaal zelf te verzinnen. Op een goede dag ketzt Frank Snoeks een hele partij bij elkaar zonder er zelf erg in te hebben. Vinden wij mooi. En gelukkig krijgen we vaak ook mooie Stoppers aangeleverd in onze postbus. Zijn we blij mee. Hoe meer hoe beter! Heb jij een gave stopper van een stuk of 140 leestekens? Slingert er nog ergens een Ketzer rond in je huis? Stuur hem naar hennieogalo@hotmail.com!

Deelnemersveld groeit gestaag ● Winstkan-sen slinken ● Voormalige kinderklassement-deelnemers Marben & Tisra Megens (23 en 27) laten nog steeds hun moeder betalen ● Zou er bij Wales eentje bij zitten, die geboren is in Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllllantysiliogogoch? ● En dat Frank Snoeks dat dan heel vaak gaat uitspreken? ● 'Je t'aime', bekent Themo Theo aan de poolbodes op zijn formulier ● **Nous non plus!** ● Deelnemer Liam Brady meldt dat hij zich ooit liet fotograferen naast playboy George Best ● Liam, het kan nog mooier. De derde plaats geeft recht op een foto met een poolbode naar keuze! ● Stuurman Stinkie en Kapitein Onderbroekenbaard. Dat is de naam van een deelnemer ● We zijn nu nóg bezig met zijn wachtwoord, het telt inmiddels meer dan 7000 tekens ● Deelnemer Cos vd Weijer geeft toe in het verleden chocoladerepen bij poolbode Ubu in de bus te hebben gegooid, om wat hoger te eindigen ● Jaap Lemereis heeft er nooit aan getwijfeld: de Poolbode kwalificeert zich wél en haalt ook nog eens de finale! ● Wij beginnen het warempel ook te geloven. ● Team KaNiBalen beweert ons allemaal te gaan verslinden. ● Carien Koldewij verzorgt hapjes op de finale-avond! Broeval ● Wij kunnen al bijna niet meer wachten! ● Cos, regel jij de chocola? ● Deelnemer Rodaan maakt het allemaal niet echt uit, maar: "Ik hoop dat ik hoger eindig dan Mark Gerritsen!"

uit: Nanne Tepper. De Kunst is mijn slagveld

Schrijven is niet onze hobby, dat mogen jullie best weten. Maar wisten jullie ook dat er mensen zijn die het wel graag doen? Zo graag dat ze zelfs boeken schrijven. Vol letters en diepe gedachten. En dood en verderf en dat soort dingen. Daar verdienen ze ook nog geld mee (of een werkbeurs). Soms houden die schrijvers net als wij van voetbal. En dan sturen ze zomaar stukjes in. Dat vinden wij fijn. Daarom waren we altijd zo blij met Marcel Maassen, Marcel Rözer, Iwan van Duren, Rob van Erkelens, Irun S. en Nanne Tepper (al hebben we van die laatste ook eens een column geweigerd). Nu zijn we blij met Walter van den Berg. Dus koop z'n boeken!

zijn tweede publicatie genoot in het prachtblad de Poolbode uit Nijmegen; dit volkomen onverwacht, maar desalniettemin tot zijn grote voldoening.
De verzen van Cummings doen me vrij weinig; al houd ik van liederen moet niet overdrijven. Dan preferer ik onder goot voorbeeld Paul Simon. Het vers 'Buffalo Bill' slaat namelijk als bus maar klan kante op Lucy. Het 'Spring'-vers bevat me nog het meest - het

LETTERE À L'ÉDITEUR

Heel veel jongetjes dromen ervan profvoetballer te worden, maar er zijn er maar een handjevol die die droom waarmaken, en de meesten van dat handjevol komen niet eens verder dan de semiprofstatus. Ik heb nooit voetbalambitie gehad, maar was wel altijd gefascineerd door sleazy manieren om aan geld te komen. Maar net als dat gaat met jonge voetballertjes: ik ben nooit verder gekomen dan het semiprofniveau.

Ik had vroeger een raar baantje waarin ik veel te lang ben blijven hangen. Ik fietste iedere middag door Amsterdam en ging langs juweliers om graveerwerk op te halen en weg te brengen. Trouwringen, geboortebekers, horloges, soms een verzilverde ijsemmer. Ik verdiende een paar honderd gulden per maand en kreeg fooi van de juweliers, een paar tientjes per week, bij elkaar.

Ik denk dat ik een raar joch was, want in plaats van een beter betaald baantje te zoeken, zorgde ik ervoor dat ik af en toe iets extra's verdiende met dat rare slechtbetaalde baantje. Als ik jarig was, hoopte ik dat het regende, want met regen zeiden de juweliers dingen als 'je treft het niet, met die regen op de fiets', en dan kon ik zeggen: 'en het is nog mijn verjaardag ook'. En dan kreeg ik wat extra fooi. Sleazy.

Ik verdiende ook een tijdje bij door software te verkopen aan de juweliers. Een jongen die ik kende, brandde cd-roms met gepirateerde Windows ME, of Corel Draw, of muziek. Ik had een bestellijst bij me waarop de juweliers iets uit konden zoeken, en ik kocht dan zo'n cd-rom in bij die jongen voor vijf gulden, en verkocht 'm voor tien. Of misschien was het inkoop tien, verkoop twintig. Ik weet het niet meer precies, het is lang geleden.

En ik had iedere twee jaar flink wat extra inkomsten door de EK's en WK's. Ik zette dan de Amsterdamse Juweliers Voetbalpool op, een supersimpele pool waar iedereen aan mee kon doen, ook mensen die niet van voetbal hielden. Het enige wat de juweliers hoefden te doen, was voorspellen hoeveel doelpunten er het hele toernooi in de reguliere speeltijd zouden vallen. Ze betaalden 3 gulden, waarvan 1 gulden direct naar mij ging voor het organiseren, en 2 gulden ging in de pot. De juweliers vonden dat leuk, want ze konden op mijn lijst (alles ging op papier, er was nog nauwelijks internet) zien wat hun concurrenten hadden voorspeld.

De sleaze-factor zat in mijn eigen deelname. Ik bedacht de regels, en ik had bedacht dat ik zelf ook mee mocht doen. En omdat ik de pool opzette, was ik de eerste die 'm invulde. Daarom kon ik bij ieder WK bedenken: er worden gemiddeld 3 doelpunten per wedstrijd, dus er gaan totaal X doelpunten vallen. En bij ieder EK (dit was de tijd dat er maar 8 landen meededen, dus er waren nooit voetbaldwergeren bij) vielen er gemiddeld 2 doelpunten. X doelpunten dus. En ik won mijn eigen pool, iedere twee jaar. Heel sleazy, precies zoals ik het wilde.

Walter van den Berg

LETTERE À L'ÉDITEUR

De wedstrijd van de eeuw

Als Nederlander in het buitenland word je vaak aangesproken op de voetbalkwaliteiten van ons volkje. Zo ook ik, in het Noord-Ierse Newry, in 1988 na het door Nederland gewonnen EK. De Ieren waren ervan overtuigd dat de Republiek Ierland van Holland had gewonnen. De goal van Kieft (1-0, vlak voor tijd) was immers gestolen. Belangrijker nog was de Ierse overwinning op Engeland. Dat EK van 1988 inspireerde tot literatuur, cinema en muziek. De Engelse coach van het Ierse elftal, Jack Charlton, werd an honorary Irishman.

De boys in Newry vroegen me mee te spelen. Op geleende gympen, op een veldje met enkelhoog gras, bleef ik als rechtshalf met moeite staande. De bal zag ik alleen overvliegen. Iers voetbal was: de bal van penaltybox naar penaltybox rammen en rennen, als een dolle. Er was geen lijn in het spel te ontdekken. Raw power. Dat wel. Bakken energie en strijd lust.

Van box tot box, geen lijn. Dat Frans Thijssen en Arnold Mühren de Engelsen begin jaren '80 het subtiele spel op het middenveld hadden geleerd, was de Ieren ontgaan. En kennelijk ook dat mijn naamgenoot, de Ierse international Liam Brady, als klassieke spelverdeler furor maakte op Italiaanse velden. Toch kunnen ze best voetballen, de (Noord-)Ieren. Zij zijn er immers wel bij in Frankrijk. Voor het eerst staan beide 'landen' tegelijk op een groot toernooi. Het zou wat zijn als de Republiek Ierland óf Noord-Ierland na de poulefase Engeland treft... Of zij elkaar: the Orange meet the Green. De wedstrijd van de eeuw.

Boeken, films, songs en laments zullen volgen. De Ieren op camping, strand of in de kroeg zullen vragen waar Oranje was. En met hun gift of the gap de Hollanders doen verstommen met een lofzang op hun Franse avonturen. Over hoe het was. And about what might have been.

Liam Brady

... een stevige trap kan heel nuttig zijn...

SWEET DREAMS ARE MADE OF THIS #1

Dennis Bergkamp

Sam Cooke. Was ooit een Amerikaanse soulzanger met een fantastische stem. Topnummer: A change is gonna come. Kwam in 1964 wat schielijk aan zijn eind, toen hij, 33 jaar jong, in de receptie van een hotel in Los Angeles werd doodgeschoten door de zich bedreigd voelende hotelmanager Bertha Franklin.

Cooke had alleen een jasje en zijn schoenen aan.

Dat was nog veel in vergelijking met wat Sam Cooke anno 2016 aan heeft op een foto in de glossy EK-Special Frankrijk 2016 van Voetbal International. Een minuscule bikini, waarvan het bovenstukje op springen staat.

Euro 2016 is blijkbaar toe aan zijn warming up.

Sam Cooke staat nu voor een blondine met een koele blik in de ogen. Is ze soms niet blij dat ze door het Nederlandse voetbalblad is geselecteerd voor het schaduw-EK? Dat van de WAG's. Dit heeft niets te maken met de stichting Waardevermindering door Aardbevingen Groningen. Wel met wives and girls van beroemde voetballers. Deze Sam is de partner van de Engelse voetballer Chris Smalling, centrale verdediger van Manchester United en in 2012 al goed voor een salaris van 2,6 miljoen euro.

Heet was het de afgelopen tijd niet in Italië. Van een EK-koorts was absoluut geen sprake. Niks met azuurblauwe versieringen getooide huizen. Zal wel te maken hebben met het geringe vertrouwen van de gemiddelde Italiaan op een goede afloop. Hamvraag: zal de vertrekkende bondscoach Conte zijn manschappen tot ultieme prestaties kunnen aanzetten? Weinig grote namen heeft hij tot zijn beschikking. Jammer dat Mario Balotelli (25 jaar pas) inmiddels op een zijspoor is beland. Maffer zijn ze zelden op de groene velden. Geen daarvan is op het EK aangelegd door een Nederlandse firma. Ook op dat vlak hebben we zware en bittere nederlagen geleden.

Nederlaag, Nederland. Het scheelt slechts twee letters.

Maar we hebben ons voetbalverleden. Een hoogtepunt daarin is Dennis Bergkamps magistrale en winnende doelpunt tegen Argentinië, vlak voor tijd, kwartfinale WK, 4 juli, 1998. Trouwens ooit een foto gezien van een schaars geklede mevrouw Bergkamp? Dennis maakte, met dank aan de perfect passende Frank de Boer, de mooiste goal ooit. Radioverslaggever Jack van Gelder beleefde een goalorgasme: 'Ik heb ineens zo'n gevoel dat we in de halve finale gaan komen. Met balbezit voor Frank de Boer. Frank de Boer speelt de bal heel goed naar Dennis Bergkamp. Dennis Bergkamp. Dennis Bergkamp neemt de bal aan. Dennis Bergkamp, Dennis Bergkamp, Dennis Bergkamp, Dennis Bergkamp, Dennis Bergkamp, Dennis Bergkamp. OOOO.'

Sweet dreams are made of this.

BERTIE B.